

ՀԵՉԱԿԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԴԻՍ
ՊՈՍԹՈՆԻ ՄԷՋ

—

Պոսթոնէն մեղի կը հաղորդեն թէ տեղւոյն Հնչակեանները փայլուն հանգեւոյթ մը տօններ են հին ու նոր Հնչակեանց միացումը Պոսթոնի քաղաքացիները փաթիւք Գլխին, ծերակուտական ճորձը Հօրը, նշանաւոր մարդասէր էտուարտ Հէյլ, որոնք այդ երեկոյթին խորհուրդով էին, չեն կրցած ներկայ գտնուիլ բաց բռնուն համակրութեամբ տողորուն նամակներ դրկած են հանդէսը կազմակերպողներուն։ Վե՛ծ հանդէսով կը դիտենք, կ'ըսեն այդ հայասեր Ամերիկացիները, ամէն ճիւղ որ կը ձգտի հայ մարմինները միացնելու, ուրախ ենք ձեր միութեան համար որ զօրութիւն եւ յառաջդիմութիւն է, ուրախ ենք որ բռնութենէն ճուղաբարձ Հայերը կը ջնանք իրենց երկրի եղբայրներին ազատել այն յոռի կառավարութեանէն որուն տակ իրենք ալ առաւապած են։ անոնք պէտք չէ մոռնան մարդկութեան եւ ազատութեան այն լայն սկզբունքները որոնք ապատանն ու պաշտպանեն ամէն ազգերու եւ ամէն երկիրներու։ » Հայ եւ ամերիկացի երգիչներ երգած են այլ եւ այլ ազատական երգեր, պ. Փափագեան, որ կը նստապահէր հանդէսին, Մարդուկէսեան վարդապետը, պ. Զիթճեան, պ. Ս. Ստիլիանոս ատենախօսած են, բացառելով յեղափոխական դործին անհրաժեշտութիւնը հայ ցեղին փրկութեան համար եւ հաւատարմով թէ Հնչակեան կուսակցութիւնը, իր բոլոր տարրերն ի մի ձուլած, առաւել քան երբեք կ'որոճով եւ անձնութեան թեւեր իր բոլոր ուժերը պիտի նուիրէ այժմ այդ նուիրական գործին։ Բանախօսութիւններ

արտասանած են նաեւ երկու կարեւոր Ամերիկացիներ որ ներկայ էին հանդէսին։ պ. Էտուարտ Քլեմենթ, Պոսթոնի «Թրանսքրիպթ» թերթին խմբագիր, եւ պ. Ուիլիքմ Կէրիսն, ծանօթ ազատական մը։ Երկուքն ալ իրենց համակրութիւնը յայտնած են հայ դատին, ըսելով թէ Իրաւունքին դատն է ան եւ անշուշտ պիտի յաղթանակէ անիրաւութեան ուժին որուն մէջ ներկայացուցին է Սուլթանը։

Հանդէսը վերջացիւ է թատերական սրտաշոյշ ներկայացումով մը։ ատաղջին տեսարանին մէջ, տիկին Թումասեան պատկերացուցիւ է «Մայր Հայաստան»ը, սեւերու մէջ պլլուած, ձեռքերը չղթայական, աւերակներու մէջ, բաց իր արձակած ողբերը կ'ընդատուէին մարտագոռ աղաղակէ մը։ հայ կուռուղներն են որ յանկաւ զօրս կը ցատեն փառակներէն եւ կուգան իրենց Մօրն օգնութեան, կը յարձակին բռնաւորին վրայ, եւ կը վանեն զայն։ Երկրորդ տեսարանին մէջ, տիկին Թումասեան կ'երեւայ իրբեւ ազատութեան ողին, որ սուրբ պայքարին մէջ մեռնող քաջերուն դերեղմանին վրայ պսակ կը զնէ։ Ի վերջոյ, Փրովիտէնսի Հնչակեաններու դինամիտական խումբը, համադրգինտով ընմին վրայ կը յառաջանայ եւ կարգ մը զինուորական մարզաբններ կը կատարէ։ Երեկոյթը անցած է ամենամեծ ոգեւորութեամբ, եւ բոլոր հանդիսականները մեղնած են խրախուսուած, խանդավառ, առաւել քան երբեք սրամտագիր ազգային դործը ի կատար հանելու համար ամէն զոհողութիւն յանձն առնելու։ Պոսթոնի ամերիկեան թերթերէն ոմանք համակրական յօդուածներ նուիրած են այս հանդէսին։

Միտքեան ինդիքը. — Տեղի պակասը մեզ կը ստիպէ «Անահիտ»ի յառաջիկայ թիւին թողով մեր յօդուածն այն տխուր խոչընդոտին վրայ դոր Միութեան յաջողմանը հանդէպ կանգնող վերջերս պ. Միլիթար, որ ասով ինքզինքն արժանի ցուցուց աւելի «միջնորմ» կուշուելու քան «միջնորդ»։